

Sommarpsalm

Jacob Tegengren

Henrik Sundblad
(1880–1947)

1. Skön är den jord du, Herre, gav till hem åt män-skors släkten.
2. Hur här-ligt har, o Gud, din hand ej for-mat fjäl-lens top-par!
3. Och sko-gars fris-ka, grö-na skrud,din man-tel-fäll på jor-den!
4. Ja, fa-ger, Her-re, är den jord du oss till bo-ning gi-vit.

Hur glitt-rar ej det fri-a hav i som-mar-mor-gon-väk-ten!
De flam-ma skönt i af-ton-brand, närl sol-guld på dem drop-par.
I de- ras famn din mild-het, Gud, är up-pen-ba-rad vor-den.
Din mild-hets bud, din kär-leks ord på var-je blad du skri-vit.

Så djup som det din kär-lek är, som det din nåd går vi-da. Det
Till him-len de- ras res-ning når, din stark-het de pre-di-ka, att
Som or-gel-ton, som psal-mers tröst, med bud-skap som hug-sva-lar, i
Så gör vår an-de öd-mjuk, vis och vå-ra tan-kar from-ma, att

vitt-ne om din all-makt bär, när storm och böl-jor stri-da.
Ska-parns tro-fast-het be-står, hans löf-ten ick-e svi-ka.
vin-dens sus, i få-geln röst din god-het till oss ta-lar.
ljuvt en gång ditt pa-ra-dis må för vårt ö-ga blom-ma.

